

“Eu sunt Poarta. Dacă vine cineva prin Mine, va (*putea*) intra, va (*putea*) ieși și va găsi pășune.”(Ioan 10.9 BVA)

Isus Hristos este singura Cale prin care un om poate fi salvat. Versetul ne spune că oricine poate intra pe această Poartă și poate să fie mântuit, dar în continuare Isus ne spune că cel intrat poate să iasă și să găsească pășune (sau hrană). Ce înseamnă asta? În partea a doua a versetului următor Isus ne spune că El „a venit ca oile să aibă o viață abundentă”(Ioan 10.10 BVA).

Iertarea de păcate, nașterea din Duhul, schimbarea destinației de la iad la rai este doar începutul unui creștin, temelia pe care el poate zidi o viață de cunoaștere a Dumnezeuului care l-a iubit și l-a răscumpărat. Dincolo de această Ușă este mult mai mult! Ne putem adânci în dragostea lui Hristos, putem să o aprofundăm, dar nu ca să câștigăm favoarea Lui, ca să fim binecuvântați sau ca să fim acceptați de El ci tocmai pentru că acestea le avem deja, noi răspundem cu recunoștință și smerenie, căutând să înțelegem, prin Duhul, inima Celui ce ne-a iubit așa de mult. Amplificarea unei relații profunde cu El nu este ca să fim sau ca să ajungem undeva ci pentru că noi suntem deja, datorită harului lui Dumnezeu. De pe această poziție, cu încredere și siguranță, putem să mergem înainte. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt ne îndeamnă, pentru că suntem deja cetățeni ai Împărăției, la o explorare, o cercetare, o descoperire progresivă a principiilor pe baza cărora aceasta funcționează, iar noi putem percepe și învăța aceste legi spirituale cunoscându-L pe El, pentru că așa cum este El, așa este și Împărăția Lui. Avem acces la această cunoaștere prin reînnoirea minții noastre, prin

Cuvântul și Duhul Lui și nu este limită, pentru că abia atunci când Îl vom vedea față în față vom fi ca El (1 Ioan 3.2). Pe măsura apetitului fiecăruia, hrana (pășunea) este mai mult decât destulă! Biblia ne vorbește de diferite nivele spirituale, există prunci și tineri în Hristos, la fel există și oameni maturi care se hrănesc cu “hrană tare”. Dumnezeu iubește în egală măsură și e mulțumit de fiecare, datorită jertfei lui Hristos.

Da, este un paradox aici: putem fi mulțumiți și recunoscători pentru tot ce a făcut Hristos pentru noi, ne putem odihni și, în același timp, putem fi activi, aspirând și accesând mai mult din ce este Împărăția Lui în noi. Ce a făcut Dumnezeu întrece tot ce am crezut sau am visat vreodată și am putea să ne oprim aici pentru că este tot ce avem nevoie, dar faptul că suntem în Cel infinit ar trebui ne provoace la vise și pasiuni care să nu ne lase să ne oprim din a continua să-L cunoaștem. Este ca și cum eu aș invita pe cineva la mine, el ar intra pe ușă și ar rămâne acolo spunând că e mulțumit așa, e destul pentru el că a intrat în casa mea. Și eu sunt mulțumită că e înăuntru și nu afară, dar îi spun că dacă vrea, poate să înainteze, să vadă toate camerele casei mele, locuința mea nu se reduce la hol, am mai multe pentru el dacă vrea să descopere, pot să îi arăt locuri intime, ascunse, pe care nu le poate vedea oricine, pot petrece timp cu el în camera mea personală unde putem împărtăși lucruri pe care numai cei apropiați le pot auzi. E o asemănare foarte palidă la ceea ce vreau să spun! E trist că sunt creștini care se opresc după ușă și cred că asta este tot, dar e și mai trist că aceștia (care sunt copii ai lui Dumnezeu, salvați, iubiți, iertați) își folosesc energia ca să critice și să disprețuiască pe creștinii maturi care au înaintat, care sunt prieteni cu Stăpânul Casei și își cunosc moștenirea în Hristos. Răspunderea pentru blamele aruncate cu ușurătate le aparține în întregime, responsabilitatea mea este una singură: să nu permit ca atenția să-mi fie distrasă de la tot ce are Dumnezeu pentru mine!

În timp ce așteptăm a doua venire a Domnului și căutăm să nu fim legați de lucrurile sistemului lumesc, există o viață din abundență aici pe Pământ și toți suntem chemați la ea. Putem spune că Pavel sau Petru au avut o astfel de viață? Dar ce spui de Ioan? Ce revelații extraordinare! Ce relație cu Cel Preaînalt! Ei și-au cunoscut identitatea în Hristos, au știut ce au și Cui aparțin! Am auzit spunându-se ca noi nu suntem ca ei, dar eu cred că și noi, la fel ca ei, suntem chemați la o astfel de trăire supranaturală, deasupra oricărei circumstanțe negative, lărgind și împrăștiind Împărăția, cu impact pe oriunde calcă talpa piciorului nostru,

predicând Evanghelia, învățând pe oameni și vindecând bolnavii. Nu este ceva ce am putea produce noi înșine ci este propria viață a lui Hristos reprodusă în noi. Domnul nostru a distrus activitățile diavolului și i-a învins toată autoritatea, de aceea viața de creștin regenerat și declarat sfânt prin sângele lui Isus Hristos, sigilat cu Duhul Celui Preaînalt, nu poate să mai fie o viață normală, ca a celorlalți oameni. Suntem născuți din Cuvântul Adevărului, dintr-o sămânță care nu va pieri niciodată, suntem fii și fiice ale Celui ce a creat cerurile și pământul, purtători ai dragostei Lui pentru oameni. Suntem creații noi, sfinte, destinate pentru măreție, am fost înviați la o viață nouă nu ca să supraviețuim ci ca să trăim în victorie, noi nu mai suntem oameni obișnuiți care să se mulțumească cu puțin, dacă ești născut din nou, sigilat cu Duhul Domnului, ești invitat să descoperi, zi după zi, Regatul Dumnezeului tău. Avem menirea să domnim în viață, să schimbăm în bine lucrurile care ne înconjoară, să ducem mesajul de dragoste unei lumi bolnave și degradate, mireasma lui Isus să se împrăștie pe oriunde mergem pentru că El locuiește în noi, plin de har și de adevăr. Nu e o chestiune de voință ci este legea Duhului de viață care trăiește în noi. Prezența Duhului Sfânt este ceea ce face diferența!

Dacă nu ai intrat pe Ușă, vino așa cum ești, Isus te așteaptă cu brațele deschise!

Dacă ești salvat “lărgeste locul cortului tău și întinde învelitorile locuințelor tale! Nu te opri! Lungește-ți frânghiile și consolidează-ți parii!” (Isaia 54.2 BVA) În orice loc spiritual ai fi, Dumnezeu dorește să experimentezi prezența Lui din glorie în glorie! El e mai mult decât bucuros să îți reveleze taine și lucruri destinate special celor perseverenți și pasionați de Persoana Sa! Iar lucrul acesta se face „Nu prin putere și nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul Oștirilor” (Zaharia 4.6 NTR).